

Sygn. akt I CSK 249/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa M. H.
przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Sprawiedliwości
o zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 grudnia 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 8 stycznia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa 3600 (trzy tysiące sześćset)
złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W skardze kasacyjnej powoda jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołano się wyłącznie na nieważność postępowania, która, w ocenie skarżącego, wynika z pozbawienia go możliwości obrony swych praw. Jest to skutkiem odrzucania i oddalania wielu składanych przez niego wniosków w toku postępowania o ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu. W konsekwencji, przebywając w zakładzie penitencjarnym, nie mógł się bronić w postępowaniu sądowym. Argument ten nie przemawia jednak za przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, co do zasady nieuwzględnienie wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu nie oznacza pozbawienia możliwości obrony swoich praw. Wyjątki od tej zasady należy rozumieć wąsko, gdy w konkretnym przypadku, z uwagi na całokształt okoliczności, strona rzeczywiście nie może działać w postępowaniu. Tak jednak w tej sprawie nie było, o czym świadczą składane przez osadzonego pisma procesowe, a nawet wypożyczanie akt sądowych do aresztu śledczego. Sama niemożność uczestniczenia w rozprawach, wynikająca z osadzenia w zakładzie penitencjarnym, nie świadczy o pozbawieniu możliwości obrony swych praw, skoro strona swoje racje może skutecznie przedstawiać właśnie w pismach procesowych. W tym stanie rzeczy brak podstaw do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

Brak było podstaw do zasądzenia wynagrodzenia dla reprezentującego skarżącego pełnomocnika z urzędu - w skardze kasacyjnej nie zawarł on bowiem

ani wniosku o zasądzenie na jego rzecz takich kosztów, ani też stwierdzenia, że koszty te w żadnej części nie zostały pokryte.

aw

jw